YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

3 päivänä huhtikuuta 2008 *

Asiassa C-442/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 3.11.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.12.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Finanzamt Oschatz

vastaan

Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien,

Bundesministerium der Finanzen in

osallistuessa asian käsittelyyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit L. Bay Larsen, J. Makarczyk (esittelevä tuomari), P. Kūris ja J.-C. Bonichot,

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.5.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Finanzamt Oschatz, asiamiehenään T. Martin,

– Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien, edustajanaan Steuerberater F. Schmidt,

– Saksan hallitus, asiamiehinään M. Lumma ja U. Forsthoff,

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. Fiengo,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään D. Triantafyllou,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.7.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.1.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/4/EY (EYVL L 22, s. 17; jäljempänä kuudes direktiivi), liitteessä D olevaan 2 kohtaan ja liitteessä H olevaan 2 ryhmään sisältyvän käsitteen ”veden jakelu” tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Finanzamt Oschatz (jäljempänä Finanzamt) ja Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien (Torgau-Westelbienin hallintopiirin juomavesihuollosta ja jäteveden poistosta vastaava kuntayhtymä, jäljempänä kuntayhtymä) ja jossa on kyse siitä, sovelletaanko alennettua arvonlisäverokantaa kiinteistön liittämiseen vedenjakeluverkostoon.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

3 Kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta ole pidettävä verovelvollisina, vaikka ne tämän toiminnan tai liiketoimien yhteydessä kantaisivatkin maksun, lupamaksun, jäsenmaksun tai korvauksen.

Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä verovelvollisina tämän toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden jättäminen verovelvollisuuden ulkopuolelle johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.

Edellä tarkoitettuja yhteisöjä on joka tapauksessa pidettävä verovelvollisina liitteessä D luetelluista liiketoimista, jos nämä eivät ole merkitykseltään vähäisiä.

– –”

4 Mainitun direktiivin liitteessä D olevassa 2 kohdassa mainitaan muun muassa veden jakelu.

5 Kyseisen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava arvonlisäveron yleinen verokanta prosenttiosuutena veron perusteesta, ja sen on oltava sama tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta. – –

– –

Jäsenvaltiot voivat lisäksi soveltaa joko yhtä tai kahta alennettua verokantaa. Nämä verokannat on määrättävä vähintään 5 prosentin suuruisena prosenttiosuutena veron perusteesta, ja niitä sovelletaan ainoastaan niihin ryhmiin kuuluvien tavaroiden luovutuksiin ja palveluiden suorituksiin, jotka on lueteltu liitteessä H.

– –”

6 Kuudennen direktiivin liitteessä H, jonka otsikkona on ”Luettelo tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, joihin voidaan soveltaa alennettuja alv-kantoja”, mainitaan 2 ryhmään kuuluvana veden jakelu.

Kansallinen säännöstö

7 Vuoden 1999 liikevaihtoverolain (Umsatzsteuergesetz 1999, jäljempänä UStG), sellaisena kuin sitä sovellettiin pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikana, 1 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan liikevaihtovero kannetaan luovutuksista ja muista suorituksista, jotka elinkeinonharjoittaja suorittaa kotimaassa vastikkeellisesti elinkeinotoimintaansa liittyen.

8 UStG:n 2 §:n 3 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan julkisoikeudelliset oikeushenkilöt harjoittavat liike- tai ammattitoimintaa ainoastaan niiden liikelaitosten puitteissa. Yhtiöverolain (Körperschaftsteuergesetz) 4 §:n 3 momentin perusteella liikelaitoksiin kuuluvat muun muassa laitokset, jotka huolehtivat väestön vesihuollosta.

9 UStG:n 12 §:n 1 momentin mukaan veron määrä kunkin veronalaisen liikevaihdon osalta on 16 prosenttia veron perusteesta.

10 Kyseisen pykälän 2 momentissa säädetään kuitenkin, että verokanta alennetaan seitsemään prosenttiin mainitun lain liitteessä 2 tarkoitettujen tavaroiden – joihin kuuluu mainitun liitteen 34 kohdan mukaan vesi – luovutukseen, tuontiin ja yhteisöhankintaan liittyvien liikevaihtojen osalta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

11 Kuntayhtymä huolehtii juomaveden jakelusta ja jäteveden poisjohtamisesta useiden Torgau-Westelbienin hallintopiirin kaupunkien ja kuntien lukuun. Tässä tarkoituksessa mainitun yhtymän toimintoihin kuuluu muun muassa juomaveden otto, johtaminen, käsittely ja jakelu yhtymän asiakkaille eli vedenjakeluverkostoon liitettyjen kiinteistöjen omistajille. Tässä yhteydessä kuntayhtymä toteuttaa asiakkaidensa pyynnöstä kiinteistön liittämisen vedenjakeluverkostoihin, josta se saa kertaluonteisen maksun, joka vastaa mainitusta toimesta aiheutuneita kustannuksia. Tämä liittymä jää kuntayhtymän omistukseen.

12 Koska Finanzamt katsoi, että mainittu liittäminen on erotettava veden jakelusta, se päätti soveltaa siihen kansallisen säännöstön mukaista yleistä arvonlisäverokantaa.

13 Finanzamtille tehdyn oikaisuvaatimuksen jälkeen kuntayhtymä nosti kanteen Saksin Finanzgerichtissä ja väitti, että kiinteistön liittämiseen on sovellettava samaa alennettua arvonlisäverokantaa kuin veden jakeluun.

14 Saksin Finanzgericht hyväksyi kuntayhtymän kanteen ja katsoi, että veden jakelu ja kiinteistön liittäminen vedenjakeluverkostoihin muodostavat yhtenä kokonaisuutena pidettävän ”veden jakelua” koskevan suorituksen kuudennen direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetulla tavalla.

15 Finanzamt teki kyseisestä päätöksestä Bundesfinanzhofiin Revision-valituksen.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin lähtee asianosaisten tavoin siitä periaatteesta, että kuntayhtymä toimii taloliittymän rakentaessaan kansallisen lainsäädännön mukaan yrityksen ominaisuudessa. Mainittu tuomioistuin täsmentää kuitenkin, että asianosaisten pääasian suullisessa käsittelyssä esittämistä huomautuksista ilmenee, että kuntayhtymä toimii perussäännön nojalla ja julkisoikeudessa säädetyn mukaisella tavalla, mikä puhuu sitä vastaan, että kyseinen yhtymä on arvonlisäverovelvollinen, kun otetaan huomioon kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan säännökset.

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa sovellettavan arvonlisäverokannan osalta, että liittovaltion valtiovarainministeriön (Bundesministerium der Finanzen) 4.7.2000 päivättyyn kirjeeseen saakka taloliittymän rakentamista pidettiin veden jakelun liitännäissuorituksena.

18 Kyseinen tuomioistuin on myös taipuvainen katsomaan, että liittymän rakentamista on pidettävä veden jakeluna, mutta se on sitä mieltä, että tämän kysymyksen ratkaiseminen riippuu kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja direktiivin liitteessä H olevan 2 ryhmän tulkinnasta.

19 Tässä tilanteessa Bundesfinanzhof päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Kuuluuko se, että vesihuoltoyritys liittää veden jakeluverkoston kiinteistönomistajan laitteistoon (ns. taloliittymä) erikseen laskutettavaa vastiketta vastaan, – – kuudennessa – – direktiivissä – – (liitteessä D oleva 2 kohta ja liitteessä H oleva 2 ryhmä) tarkoitetun käsitteen ’veden jakelu’ alaan?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

20 Finanzamt ja Saksan hallitus ovat huomautuksissaan esittäneet epäilyksensä ennakkoratkaisukysymyksen merkityksellisyydestä siltä osin kuin se koskee kuudennen direktiivin liitteessä D olevaa 2 kohtaa, koska pääasian oikeudenkäynnissä ei ole kyse siitä, onko kuntayhtymä velvollinen maksamaan arvonlisäveroa.

21 Tältä osin on kuitenkin huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi kieltäytyä vastaamasta kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen vain, jos on ilmeistä, että kansallisen tuomioistuimen pyytämällä yhteisön oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen tai jos yhteisöjen tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. mm. asia C-35/99, Arduino, tuomio 19.2.2002, Kok. 2002, s. I-1529, 25 kohta ja asia C-13/05, Chacón Navas, tuomio 11.7.2006, Kok. 2006, s. I-6467, 33 kohta).

22 Yksikään näistä edellytyksistä ei kuitenkaan täyty nyt esillä olevassa asiassa.

23 Kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu arvonlisäveroon liittyvä asia, kuvaa nimittäin ennakkoratkaisupyynnössään yksityiskohtaisesti pääasian tosiseikat ja asiaa koskevat oikeussäännöt.

24 Se esittää yhteisöjen tuomioistuimelle kysymyksiä arvonlisäveroon sovellettavasta yhteisön oikeudesta ja erityisesti kuudennen direktiivin liitteessä D sekä liitteessä H olevasta käsitteestä ”veden jakelu”, jotta se kykenisi arvioimaan, onko taloliittymän rakentamisen katsottava kuuluvan kyseisen käsitteen alaan.

25 Vaikka pääasiassa on lähtökohtaisesti kyse alennetun arvonlisäverokannan soveltamisesta taloliittymän rakentamiseen yleisestä arvonlisäverokannasta poiketen, ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää kysymyksiä myös siitä, onko kuntayhtymä arvonlisäverovelvollinen, mikä on ennakkoedellytys sille, että jotakin arvonlisäverokantaa voidaan soveltaa kyseiseen suoritukseen.

26 Pyydetyllä yhteisön oikeuden tulkinnalla on näin ollen yhteys pääasian tosiseikkoihin ja kohteeseen, eikä se ole hypoteettinen.

27 Esitetty kysymys voidaan siis ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

28 Ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava ensinnäkin siltä osin kuin se liittyy kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohtaan ja kyseisen direktiivin liitteessä D olevaan 2 kohtaan ja tämän jälkeen siltä osin kuin se koskee jonkin mainitun direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteessä H olevan 2 ryhmän kanssa, tarkoitetun alennetun arvonlisäverokannan soveltamista.

Kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohta ja liitteessä D oleva 2 kohta

29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään etenkin sitä, kuuluuko kiinteistön liittäminen vedenjakeluverkostoihin kuudennen direktiivin liitteessä D olevassa 2 kohdassa tarkoitetun veden jakelun käsitteen alaan.

30 Koska kuudennessa direktiivissä ei ole vedenjakelun määritelmää, on huomautettava, että mainitun direktiivin liitteessä D olevan 2 kohdan kaltaisen yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. vastaavasti mm. asia C-156/98, Saksa v. komissio, tuomio 19.9.2000, Kok. 2000, s. I-6857, 50 kohta ja asia C-53/05, komissio v. Portugali, tuomio 6.7.2006, Kok. 2006, s. I-6215, 20 kohta).

31 Kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmannesta alakohdasta ilmenee, että kun kyseisessä säännöksessä säädetään, että julkisoikeudellisia yhteisöjä on joka tapauksessa pidettävä verovelvollisina liitteessä D luetelluista liiketoimista, jos nämä eivät ole merkitykseltään vähäisiä, siinä asetetaan tällaisten yhteisöjen verovelvollisuuden ulkopuolelle jättämisen sääntöä koskeva rajoitus sen rajoituksen lisäksi, joka johtuu 4 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä edellytyksestä, jonka mukaan kyseessä on oltava viranomaisen ominaisuudessa harjoitettu toiminta, ja sen rajoituksen lisäksi, joka johtuu 4 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetystä poikkeuksesta, jos kyseessä olevan toiminnan jättäminen verotuksen ulkopuolelle johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen. Mainitun artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa pyritään siten varmistamaan, että tiettyjä taloudellisen toiminnan ryhmiä, joiden merkitys perustuu niiden kohteeseen, ei vapauteta arvonlisäverosta sen perusteella, että julkisoikeudelliset yhteisöt harjoittavat niitä viranomaisen ominaisuudessa (ks. yhdistetyt asiat 231/87 ja 129/88, Comune di Carpaneto Piacentino ym., tuomio 17.10.1989, Kok. 1989, s. 3233, 26 kohta).

32 Tässä tapauksessa on huomautettava, että veden jakelulle on ominaista veden antaminen yleisön käyttöön ja että, kuten julkisasiamies korostaa ratkaisuehdotuksensa 43 kohdassa, veden jakelu hoidetaan sellaisten kiinteiden verkkojen avulla, joiden tarkoituksena on tarjota palvelu kyseiselle yleisölle.

33 Lisäksi ennakkoratkaisupyynnöstä sekä yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyistä huomautuksista ilmenee, että kiinteistön liittäminen kiinteisiin vedenjakeluverkostoihin muodostuu siitä, että kuntayhtymä asentaa putkiston, jonka avulla kiinteistön vesilaitteistot on mahdollista liittää kiinteisiin vedenjakeluverkostoihin.

34 On selvää, että ilman kyseistä liittymää vettä ei ole mahdollista antaa mainitun kiinteistön omistajan tai asukkaan käyttöön. Kyseinen liittymä on siten tämän veden käyttöön antamisen kannalta välttämätön.

35 Koska ensinnäkin kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan tavoite, joka on palautettu mieliin tämän tuomion 31 kohdassa, on varmistaa, että liitteessä D mainittuja taloudellisen toiminnan ryhmiä, joilla on tiettyä merkitystä ja joihin kuuluu veden jakelu, ei vapauteta arvonlisäverosta sen perusteella, että palvelun suorittaja on julkisoikeudellinen oikeushenkilö, ja koska veden jakelulle on ominaista veden käyttöön antaminen yleisölle ja lopuksi koska taloliittymä on veden käyttöön antamisen kannalta välttämätön, on katsottava, että mainittu liittymä kuuluu kyseisessä liitteessä olevassa 2 kohdassa tarkoitetun veden jakelun käsitteen alaan.

36 Tästä seuraa, että myös siinä tilanteessa, että kuntayhtymä rakentaa taloliittymän kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun viranomaisen ominaisuudessa, se on mainitun 4 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan perusteella verovelvollinen kyseisen liittymän osalta.

37 Edellä olevan perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohtaa ja kyseisen direktiivin liitteessä D olevaa 2 kohtaa on tulkittava siten, että mainitussa liitteessä olevan veden jakelun käsitteen alaan kuuluu taloliittymän rakentaminen, joka käsittää, kuten pääasiassa, sellaisen putkiston asentamisen, jolla kiinteistön vesilaitteistot voidaan liittää kiinteisiin vedenjakeluverkostoihin, joten viranomaisen ominaisuudessa toimiva julkisoikeudellinen yhteisö on tämän suorituksen osalta verovelvollinen.

Kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohta ja mainitun direktiivin liitteessä H oleva 2 ryhmä

38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee myös sitä, kuuluuko kiinteistön liittäminen kiinteisiin vedenjakeluverkostoihin kuudennen direktiivin liitteessä H olevassa 2 ryhmässä tarkoitetun veden jakelun käsitteen alaan.

39 Kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdasta seuraa, että jäsenvaltioille annettu mahdollisuus soveltaa yhtä tai kahta alennettua arvonlisäverokantaa on poikkeus yleisen verokannan soveltamista koskevaan pääsääntöön. Lisäksi kyseisen säännöksen mukaan alennettuja arvonlisäverokantoja voidaan soveltaa ainoastaan liitteessä H tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin ja palveluiden suorituksiin.

40 Vaikka kuudennessa direktiivissä ei ole määritelty veden jakelua, sen säännöksistä ei myöskään ilmene, että tätä ilmaisua olisi tulkittava eri tavalla sen liitteen mukaan, jossa se on mainittu. Koska taloliittymä on välttämätön veden käyttöön antamiseksi yleisölle, kuten tämän tuomion 34 kohdasta ilmenee, on siis katsottava, että myös se kuuluu kuudennen direktiivin liitteessä H olevassa 2 ryhmässä mainitun veden jakelun käsitteen alaan.

41 On kuitenkin myös korostettava, ettei kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ole mitään sellaista, jonka perusteella kyseistä säännöstä olisi tulkittava siten, että siinä edellytetään, että alennettua verokantaa voidaan soveltaa vain silloin, kun se koskee kaikkia tämän saman direktiivin liitteen H soveltamisalaan kuuluvaan veden jakeluun liittyviä tekijöitä, joten alennetun verokannan valikoivaa soveltamista ei voida pitää poissuljettuna, edellyttäen, että se ei aiheuta kilpailun vääristymisen vaaraa (ks. vastaavasti asia C-384/01, komissio v. Ranska, tuomio 8.5.2003, Kok. 2003, s. I-4395, 27 kohta).

42 On näet huomautettava, että kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa vahvistettua yleistä verokantaa alempien alennettujen arvonlisäverokantojen käyttöön ottaminen ja voimassa pitäminen on sallittua ainoastaan, jos niillä ei loukata verotuksen neutraalisuuden periaatetta, joka on erottamaton osa yhteistä arvonlisäverojärjestelmää ja jonka vastaista on se, että samankaltaisia ja siis keskenään kilpailevia tavaroita tai palveluja kohdellaan arvonlisäverotuksessa eri tavalla (ks. mm. asia C-481/98, komissio v. Ranska, tuomio 3.5.2001, Kok. 2001, s. I-3369, 21 ja 22 kohta ja asia C-109/02, komissio v. Saksa, tuomio 23.10.2003, Kok. 2003, s. I-12691, 20 kohta).

43 Tämän perusteella jäsenvaltioilla on mahdollisuus soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa kuudennen direktiivin liitteessä H olevassa 2 ryhmässä tarkoitettuun veden jakeluun liittyviin konkreettisiin ja erityisiin tekijöihin, kuten taloliittymään, kunhan ne noudattavat verotuksen neutraalisuuden periaatetta, joka on erottamaton osa yhteistä arvonlisäverojärjestelmää.

44 Ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava näin ollen myös siten, että kuudennen direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja mainitun direktiivin liitteessä H olevaa 2 ryhmää on tulkittava siten, että veden jakelun käsitteen alaan kuuluu taloliittymän rakentaminen, joka käsittää, kuten pääasiassa, sellaisen putkiston asentamisen, jolla kiinteistön vesilaitteistot voidaan liittää kiinteisiin vedenjakeluverkostoihin. Jäsenvaltiot voivat lisäksi soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa veden jakeluun liittyviin

konkreettisiin ja erityisiin tekijöihin, kuten pääasiassa kyseessä olevaan taloliittymän rakentamiseen, kunhan ne noudattavat verotuksen neutraalisuuden periaatetta, joka on erottamaton osa yhteistä arvonlisäverojärjestelmää.

Oikeudenkäyntikulut

45 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohtaa ja kyseisen direktiivin liitteessä D olevaa 2 kohtaa on tulkittava siten, että mainitussa liitteessä olevan veden jakelun käsitteen alaan kuuluu taloliittymän rakentaminen, joka käsittää, kuten pääasiassa, sellaisen putkiston asentamisen, jolla kiinteistön vesilaitteistot voidaan yhdistää kiinteisiin vedenjakeluverkostoihin, joten viranomaisen ominaisuudessa toimiva julkisoikeudellinen yhteisö on tämän suorituksen osalta verovelvollinen.**

2) Kuudennen direktiivin 77/388 12 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja kyseisen direktiivin liitteessä H olevaa 2 ryhmää on tulkittava siten, että veden jakelun käsitteen alaan kuuluu taloliittymän rakentaminen, joka käsittää, kuten pääasiassa, sellaisen putkiston asentamisen, jolla kiinteistön vesilaitteistot voidaan yhdistää kiinteisiin vedenjakeluverkostoihin. Jäsenvaltiot voivat lisäksi soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa veden jakeluun liittyviin konkreettisiin ja erityisiin tekijöihin, kuten pääasiassa kyseessä olevaan taloliittymän rakentamiseen, kunhan ne noudattavat verotuksen neutraalisuuden periaatetta, joka on erottamaton osa yhteistä arvonlisäverojärjestelmää.

Allekirjoitukset